

## POSTANOWIENIE

3 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 3 kwietnia 2025 r. w Warszawie  
w sprawie z powództwa A. Ż.  
przeciwko K. K.  
o zapłatę,  
na skutek skargi kasacyjnej K. K.  
od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku  
z 24 kwietnia 2024 r., XII Ga 40/24,

**1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**

**2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2 700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego postanowienia pozwanemu do dnia zapłaty.**

## UZASADNIENIE

Pozwana K. K. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z 24 kwietnia 2024 r., wydanego w sprawie z powództwa A. Ż. o zapłatę.

Pozwana wskazała, że skarga jest oczywiście uzasadniona ze względu na naruszenie art. 278 § 1 w zw. z art. 232, 227 i 391 § 1 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność liczby godzin potrzebnych profesjonalistom na wykonanie umówionych prac oraz art. 397<sup>1</sup> § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, art. 378 § 1 i art. 382 k.p.c. poprzez pominięcie

rozważenia wszystkich zarzutów apelacji w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego, przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c.) spełniona jest wówczas, gdy zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. Skarżący powinien uzasadnić tę oczywistość, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia (zob. np. postanowienia SN z 11 stycznia 2022 r., II USK 384/21; z 22 grudnia 2021 r., II CSK 390/21; z 13 grudnia 2024 r., I CSK 675/24; z 19 grudnia 2024 r., I CSK 1891/24 oraz z 21 listopada 2024 r., I CSK 954/24).

Należy bowiem podkreślić, że o ile na etapie merytorycznego rozpoznawania skargi kasacyjnej badane są wszelkie podniseione w niej zarzuty, o tyle decyzja o przyjęciu skargi do rozpoznania jako oczywiście zasadnej musi opierać się jedynie na naruszeniach kwalifikowanych, czyli, po pierwsze, dostrzegalnych bez konieczności przeprowadzenia głębszej analizy, po drugie wpływających bezpośrednio na wadliwość wydanego rozstrzygnięcia. Nie każde naruszenie przepisów prawa prowadzi bowiem ostatecznie do wydania jaskrawie nieprawidłowego orzeczenia (zob. np. postanowienia SN z 28 lutego 2024 r., I CSK 1671/23; z 12 stycznia 2024 r., I CSK 97/23; z 27 października 2023 r., I CSK 4887/22).

Przed wszystkim pozwana nie wyjaśniła w jaki sposób wskazane ewentualne naruszenia przepisów postępowania miałyby doprowadzić do wydania oczywiście wadliwego orzeczenia. Aby skarga kasacyjna mogła zostać uznana za oczywiście zasadną niezbędne jest wykazanie związku przyczynowego między dostrzeżonymi przez skarżącego naruszeniami a ostatecznym wynikiem sprawy.

Poza tym, z ustaleń dokonanych przez Sąd Okręgowy wynika, że koszty robót świadczonych przez powódkę na rzecz pozwanej rozliczane były w systemie

godzinowym, według rzeczywistego czasu pracy, nie zaś według średnich zwykłych terminów wykonania takich robót, w sprawie których mógłby ewentualnie wypowiedzieć się biegły. Przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego nie byłoby zatem przydatne do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, szczególnie zważywszy, że pozwana nie sformułowała żadnych skonkretyzowanych zarzutów przeciwko prawdziwości ewidencji przepracowanych godzin przedstawionej przez powódkę w celu rozliczenia.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

Mariusz Załucki

[r.g.]